

UTENOS RAJONO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJOS DIREKTORIUS

ĮSAKYMAS DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO UTENOS RAJONO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO

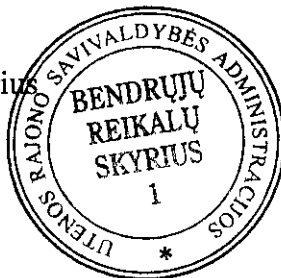
2013 m. lapkričio 28 d. Nr. AĮ- 1024
Utena

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (Žin., 1994, Nr. 55-1049; 2008, Nr. 113-4290; 2009, Nr. 159-7206) 29 straipsnio 8 dalies 2 punktu, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo (Žin., 1997, Nr. 108-2728; 2012, Nr. 122-6126) 3 straipsnio 10 dalies 2 punktu ir Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo, patvirtinto Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336 (Žin., 2013, Nr. 48-2427), 6 punktu:

1. T v i r t i n u Gyvūnų laikymo Utenos rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisykles (pridedama).

2. N u s t a t a u, kad šis įsakymas įsigalioja 2013 m. gruodžio 1 d.

Administracijos direktorius

Jonas Slapšinskas

GYVŪNŲ LAIKYMO UTENOS RAJONO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Utenos rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklės (toliau – Taisyklės) nustato gyvūnų laikytojų pareigas, draudžiamus veiksmus, gyvūnų laikymo ir priežiūros bendruosius ir specialiuosius reikalavimus, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir beprیزیūrių gyvūnų laikymo ir priežiūros reikalavimus Utenos rajono savivaldybės teritorijoje.

2. Taisyklių nuostatos taikomos gyvūnų laikymui Utenos rajono savivaldybės teritorijoje esančiose miesto, kaimo ir kitose gyvenamosiose vietovėse.

3. Mėgėjų sodų sklypuose, kurie yra sodininkų bendrijos teritorijoje, leidžiamų laikyti smulkių gyvūnų (triušių, nutrijų, šunų, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos gali būti nustatomos sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse, kurių nuostatos neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo (Žin., 1997, Nr. 108-2728; 2012, Nr. 122-6126), Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymo Nr. B1-336 „Dėl Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“ (Žin., 2013, Nr. 48-2427) ir šių Taisyklių nuostatomis.

4. Taisyklėse vartojamos sąvokos:

4.1. **Bepriežiūris gyvūnas** – gyvūno laikytojo neprižiūrimas gyvūnas, kuris yra už gyvūno laikytojo valdomo gyvenamojo ar negyvenamojo pastato ar kitos teritorijos ribų.

4.2. **Bešeimininkis gyvūnas** – gyvūnas, kuris neturi savininko ar jis nežinomas arba kurio savininkas atsisakė neperduodamas jo kitam savininkui.

4.3. **Bitynas** – vieta lauke, kur laikomi aviliai su bičių šeimomis.

4.4. **Biologinio saugumo (Biosaugos) priemonės** – gyvūnų laikymo vietose taikomos veterinarinės sanitarinės priemonės, padedančios užkirsti kelią užkrečiamųjų ligų sukėlėjams patekti į gyvūnų laikymo vietą ir sukelti užkrečiamąsias ligas.

4.5. **Gyvūnas** – bet kokios rūšies ūkinis ar laukinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis.

4.6. **Gyvūnas augintinis** – gyvūnas, laikomas estetiniams ir bendravimo poreikiams tenkinti.

4.7. **Gyvūno augintinio ženklinimas** – gyvūno augintinio žymėjimas išoriniu ženklu, tatuiruote ar mikroschema.

4.8. **Gyvūno laikymas** – gyvūno gyvenimo, mitybos, zoohigienos sąlygų sudarymas.

4.9. **Gyvūno laikytojas** – asmuo, kuris yra gyvūno savininkas ar jį laiko atlygintinai ar neatlygintinai.

4.10. **Gyvūno registravimas** – gyvūno duomenų įrašymas į tam tikrų gyvūnų registro duomenų bazę.

4.11. **Gyvūno savininkas** – asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso gyvūnas.

4.12. **Gyvūnų apsauga** – priemonės gyvūnų gerovei užtikrinti.

4.13. **Gyvūnų augintinių veisėjas** – asmuo, turintis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka išduotą leidimą veisti gyvūnus augintinius verslo tikslais.

4.14. **Gyvūnų gerovė** – optimalus gyvūnų fiziologinių ir etologinių poreikių tenkinimas.

4.15. **Gyvūnų globa** – asmens veikla, skirta gyvūno gerovei ir apsaugai užtikrinti.

4.16. **Gyvūnų globėjas** – asmuo, atitinkantis teisės aktų nustatytus reikalavimus ir užsiimantis beprیزیūrių ir bešeimininkių gyvūnų globa ir (ar) laikinąja gyvūnų globa.

4.17. **Gyvenamoji vietovė** – urbanizuota vietovė, turinti nustatytas ribas.

4.18. **Gyvūnų laikymo vieta** – pastatas (pastatai) ir aplinkinė teritorija arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi ir vykdoma veikla, susijusi su jų priežiūra ir auginimu.

4.19. **Gyvūnų vedžiojimo aikštelė** – teritorija, skirta ar pritaikyta gyvūnams vedžioti, arba aikštelė su įrenginiais arba be jų gyvūnams vedžioti.

4.20. **Kovinio šuns mišrūnas** – negrynaveislis šuo, kurio bent vienas iš tėvų yra kovinis šuo.

4.21. **Kovinis šuo** – kovoms išvestos veislės šuo, įrašytas į Kovinių šunų veislių sąrašą, kurį tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius.

4.22. **Medingieji augalai** - augalai, kurie išskiria cukringus skysčius, kuriuos gali rinkti bitės ir paversti medumi.

4.23. **Pavojingas šuo** – pavojingos veislės šuo, įrašytas į Pavojingų šunų veislių sąrašą, kurį tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius.

4.24. **Pavojingo šuns mišrūnas** – negrynaveislis šuo, kurio bent vienas iš tėvų yra pavojingas šuo.

4.25. **Renginys su gyvūnais** – paroda, sporto varžybos, rungtynės, mugė, aukcionas, cirko vaidinimas ar programa, konkursas, filmas, laida, reklama ar kitas viešas renginys, kuriame naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų.

4.26. **Šalutiniai gyvūniniai produktai** – gyvūniniai produktai, nurodyti 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) 1774/2002, nustatančiame taisyklės gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms.

4.27. **Žemės valda** – nuosavybės teisė valdomas žemės sklypas ar bendra ūkine veikla susiję keli žemės sklypai.

4.28. **Uždara žemės valda** – žemės valda, kurios teritorija yra aptverta tvora su vartais.

4.29. **Organizacija** - juridinis asmuo, su kuriuo Utenos rajono savivaldybės administracija pasirašiusi sutartį dėl bepriežiurių ir bešeimininkių gyvūnų augintinių laikinosios globos.

5. Kitos Taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme ir kituose teisės aktuose.

II. GYVŪNO LAIKYTOJO PAREIGOS

6. Gyvūnų laikytojas, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų pareigų, turi:

6.1. nuolat rūpintis gyvūnų gerove ir apsauga;

6.2. užtikrinti, kad laikomi gyvūnai nekeltų grėsmės žmonių gyvybei, sveikatai, turtui, kitų gyvūnų gyvybei ar sveikatai bei nepažeistų kitų asmenų teisių ir teisėtų interesų;

6.3. užtikrinti, kad atskirų rūšių gyvūnai būtų registruoti ir ženklinti bei mokėti Utenos rajono savivaldybės tarybos nustatytą rinkliavą už gyvūnų registravimą ir laikymą;

6.4. užtikrinti, kad šunys, katės, šeškai ir kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės (ne rečiau kaip vieną kartą kas 12 mėnesių, jeigu kitaip nenurodyta vakcinacijos gamintojo instrukcijoje), kaip numatyta Pasiutligės kontrolės reikalavimuose, patvirtintuose Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. gegužės 11 d. įsakymu Nr. B1-463 (Žin., 2007, Nr. 55-2165), ir turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas gyvūno vakcinavimas nuo pasiutligės;

6.5. nedelsdamas pranešti apie, jo nuomone, užkrėstą, užsikrėtusį ar sergantį pasiutlige ar kita užkrečiamąja liga gyvūną Utenos valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai arba privačiam veterinarijos gydytojui;

6.6. užtikrinti, kad viešosiose vietose, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz. atvirose balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt., gyvūnai nebūtų paliekami be priežiūros ir (ar) laikomi;

6.7. nedelsdamas surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus gyvūno paliktus teršalus, gyvūnui priteršus viešojoje vietoje, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje;

6.8. užtikrinti, kad iš nuolatinės gyvūnų laikymo vietos vežamus ar kitu būdu perkeliamus gyvūnus lydėtų Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraštis, kurio forma patvirtinta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2006 m. kovo 16 d. įsakymu Nr. B1-207 (Žin., 2006, Nr. 31-1102; 2009, Nr. 13-527), išskyrus atvejus, kai gyvūnai pervežami ar kitu būdu perkeliama į kitą to paties gyvūno laikytojo gyvūnų laikymo vietą Lietuvos Respublikoje ar gyvūno laikytojas nekomerciniais tikslais vežasi gyvūnus augintinius;

6.9. užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų tvarkomi pagal 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (OL 2009 L 300, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/63/ES (OL 2010 L 276, p. 33). Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti tvarkomos vadovaujantis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. rugpjūčio 11 d. įsakymu Nr. B1-459 patvirtintais Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimais (Žin., 2005, Nr. 101-3784). Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti laidojamos Utenos rajono savivaldybės administracijos (toliau – Savivaldybės administracija) nustatyta tvarka Savivaldybės administracijos įsteigtose gyvūnų augintinių kapinėse arba gaišenos surenkamos Organizacijos;

6.10. apie gyvūno dingimą per 3 dienas pranešti Organizacijai ir apie tai viešai paskelbti;

6.11. asmenys, norintys įvežti, įsigyti, laikyti, veisti, parduoti pavojingus šunis, privalo turėti Savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka išduotus leidimus.

III. DRAUDŽIAMIE VEIKSMAI

7. Asmenims, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų draudžiamų veiksmų, draudžiama:

7.1. žiauriai elgtis su gyvūnais ir juos kankinti, bet kokiomis priemonėmis tiesiogiai ar netiesiogiai propaguoti ir skatinti žiaurų elgesį su gyvūnais, jų kankinimą, kurstyti smurtą prieš gyvūnus;

7.2. laikyti kovinius šunis, kovinių ir pavojingų šunų mišrūnus (ši nuostata netaikoma iki Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo (Žin., 1997, Nr. 108-2728; 2012, Nr. 122-6126) įsigaliojimo laikomiems koviniams šunims, kovinių ir pavojingų šunų mišrūnams, kuriems Savivaldybės administracija yra išdavusi leidimą);

7.3. kovinius šunis, kovinių ir pavojingų šunų mišrūnus bei pavojingus šunis laikyti daugiabučiuose namuose (ši nuostata netaikoma iki Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo įsigaliojimo laikomiems pavojingiems šunims, kuriems Savivaldybės administracija yra išdavusi leidimą);

7.4. vesti, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklu, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir šunis vedlius (draudžiamasis ženklas turi būti ne mažesnio kaip 8 cm pločio ar skersmens ir pakabintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas);

7.5. su savimi turėti ir vesti gyvūnus į vaikų žaidimų aikšteles, sporto aikštynus, stadionus ir paplūdimius (maudymosi sezono metu), išleisti vienus gyvūnus į laiptines, kiemus, bendro naudojimo teritorijas ar jose laikyti;

7.6. gyvūnų priežiūrai semti smėlį iš vaikų žaidimo smėlio dėžių, į jas pilti smėlį, užterštą gyvūnų ekskrementais;

7.7. maudyti, prausti gyvūnus fontanuose, šaltiniuose, o viešose maudyklose – maudymosi sezono metu;

7.8. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro ar lesalo. Šis draudimas netaikomas – graužikų ir įvairių parazitų dezinfekcijai, deratizacijai ir dezinfekcijai atlikti, laikantis nustatytų tokiems darbams reikalavimų;

7.9. ūkinės paskirties gyvūnus draudžiama laikyti palaidus ir ganyti skveruose, parkuose, pakelėse ir kitose bendro naudojimo teritorijose;

7.10. rišti gyvūnus arti kelių ar šaligatvių, jeigu jie gali trukdyti pėsčiųjų judėjimui ir transporto eismui;

7.11. paleisti miške šunį be antsnukio, o antsnukis nebūtinai, kai šuo vedamas už pavadėlio, kaip tai numatyta Lankymosi miške taisyklėse, patvirtintose Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2013 m. lapkričio 15 d. įsakymu Nr. D1-849 (Žin., 2013, Nr. 119-6014).

7.12. laikyti palaidus šunis išskyrus šių Taisyklių 45 ir 46 punktus.

IV. BENDRIEJI REIKALAVIMAI GYVŪNŲ LAIKYMOUI IR PRIEŽIŪRAI

8. Visiems gyvūnams laikyti turi būti suteikiamos jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinkančios laikymo patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo.

9. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, prireikus jiems nedelsiant turi būti suteikiama veterinarinė pagalba.

10. Tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, jie turi būti apsaugomi nuo nepalankių oro sąlygų.

11. Laikant gyvūnus pastatuose turi būti tinkamai įrengtos gyvūnų laikymo vietos, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius, nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei. Gyvūnams turi būti pakreikta pakankamai pakratų.

12. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, netoksiški ir be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.

13. Gyvūnai turi būti šeriami jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Visi gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologines reikmes atitinkančiais laiko tarpais.

14. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

15. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnams šerti ir girdyti naudojamų indų arba pakankamas plotas, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis visi gyvūnai.

16. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti laikomi nuolatinėje tamsoje arba vien dirbtinėje šviesoje be atitinkamos poilsio pertraukos. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologinėms ir etologinėms reikmėms tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas dirbtinis apšvietimas.

17. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.

18. Gyvūnus, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), rekomenduojama laikyti taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai yra pripratinti būti kartu.

19. Gyvūnų laikymo vietos ypač aptvarams, voljerams įrengti naudojamos medžiagos, laikyti ir prižiūrėti naudojama įranga, prie kurių gyvūnai gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos gyvūnams ir turi būti pritaikytos taip, kad jas būtų galima valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietos turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.

20. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai statomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. rugsėjo 27 d. įsakymu Nr. D1-812 „Dėl Statybos techninio reglamento STR 1.01.07:2010 „Nesudėtingi statiniai“ patvirtinimo“ (Žin., 2010, Nr. 115-5903).

V. SPECIALIEJI REIKALAVIMAI ŪKINIŲ GYVŪNŲ LAIKYMOUI

21. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi nepažeidžiant Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. gegužės 16 d. įsakymu Nr. 223 (Žin., 2002, Nr. 51-1974).

22. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

23. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų, tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti taikomų reikalavimų.

24. Ūkinių gyvūnų laikytojas, vykdydamas gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi laikytis biosaugos priemonių, užtikrinti, kad:

24.1. į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkiai ir (ar) bepriziūriai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, priemonės ar įranga, kuri gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus;

24.2. ūkinių gyvūnų laikymo vietoje reguliariai būtų atliekamas graužikų ir kitų kenkėjų naikinimas, naudojant tam skirtus metodus ir priemones;

24.3. ūkiniai gyvūnai būtų šeriami ar lesinami tik saugiais pašarais ar lesalais ir girdomi tinkamu vandeniu;

24.4. ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus juos sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui gyvūnus tinkamai apžiūrėti, imti tyrimui jų kraują ar kitą medžiagą, juos vakcinuoti, imtis priešepizootinių ir kitų veterinarinių profilaktikos priemonių ir padėti atlikti šiuos darbus.

25. Ūkinių gyvūnų laikytojas turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos vadovaujantis Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2011 m. rugsėjo 26 d. įsakymu Nr. D1-735/3D-700 (Žin., 2011, Nr. 118-5583).

26. Bitynuose turi būti laikomos ir (ar) veisiamos sveikos bitės.

27. Bičių laikytojas turi laikytis Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. B1-180 (Žin., 2005, Nr. 38-1266; 2011, Nr. 13-593).

28. Kiekvienas bitynas turi turėti bityno pasą, kurio forma nurodyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 1 priede. Ne vėliau kaip per 30 dienų nuo bityno paso išdavimo bičių laikytojas turi suženklinti ir sunumeruoti visus bityno avilius, kurie bus laikomi savivaldybės gyvenamojoje teritorijoje.

29. Prie įėjimo į žemės valdos teritoriją, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, bitės!“ Ant ar prie įspėjamojo ženklo turi būti nurodytas bityno paso numeris ir kontaktinis telefono numeris.

30. Bitynai turi būti įrengiami, kaip numatyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7 punkte. Veisliniai bitynai, be Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7 punkto reikalavimų, turi atitikti ir 8 punkto reikalavimus.

31. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu, bičių laikytojui leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

31.1. 2,5 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje šis bičių ganyklų pagerinimui pasėjo ne mažiau kaip 1 ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų;

31.2. 1 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai.

32. Atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau pasėtų medingųjų augalų ar pasodintų medingųjų krūmų ar medžių, nei nurodyta 31.1 ir 31.2 punktuose galima tik tuo atveju, jei bičių laikytojas turi sklypo savininko raštišką sutikimą.

33. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, asmenys, apdorojantys žemės sklypus augalų apsaugos priemonėmis, turi laikytis Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2003 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. 3D-564 (Žin., 2004, Nr. 15-481; 2010, Nr. 92-4868; 2012, Nr. 100-5108).

34. Prieš atliekant avilių apžiūrą, medkopį ar kitus bityno priežiūros darbus medunešio laikotarpiu, turi būti žodžiu įspėjami asmenys, esantys žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bitėmis, ir už jos ribų, kurie tikėtina, kad gali nukentėti nuo bičių.

35. Bičių laikytojas, turintis bityną savivaldybės gyvenamojoje vietovėje, aktyvios bičių veiklos metu turi užtikrinti, kad:

35.1. nuo jo įrengtų avilių, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip 100 m atstumas iki rekreacinių teritorijų, ne mažesnis kaip 10 m atstumas iki kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako, ne mažesnis kaip 5 m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai, ne mažesnis kaip 50 m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai. Minimalių atstumų reikalavimas aviliams netaikomas, kai teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta tvora arba apsodinta gyvatvore, ne žemesne kaip 2 m aukščio;

35.2. avilių lakos būtų atgręžtos į bičių laikytojo žemės valdos vidurį, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemiau kaip 2 m aukštyje virš žemės;

35.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1 bičių šeima 1 are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių laikytojas turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinius sutikimus, kuriais patvirtinama, kad žemės valdos savininkai ar naudotojai leidžia bičių laikytojui laikyti daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės valdos.

VI. GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYMAS

36. Dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name leidžiamų laikyti šunų ar kačių skaičius nustatomas atsižvelgiant į vienam šuniui ar katei reikalingą minimalią ploto normą, nurodytą šių Taisyklių priede, ir šių gyvūnų vados dydį.

37. Gyvūnų augintinių savininkai, išskyrus asmenis, užsiimančius versliniu gyvūnų augintinių veisimu, privalo užtikrinti, kad jų laikomi gyvūnai augintiniai nesidaugintų, išskyrus atvejus, kai jie užtikrina gyvūnų augintinių jauniklių perdavimą naujiems savininkams (neįskaitant jų perdavimo gyvūnų globėjui) arba rūpinasi jais patys.

38. Gyvūnų augintinius vežti liftu galima tik tada, jei tam neprieštarauja žmonės, esantys lifte.

39. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai laikomi vadovaujantis Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos apraše, patvirtintame Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. balandžio 15 d. įsakymu Nr. B1-290 (Žin., 2013, Nr. 41-2032), nustatyta tvarka.

40. Voljeras, narvas ar kita laikymo įranga, kuriuose laikomi šunys, turi būti įrengti taip, kad juose laikomi šunys, priklausomai nuo dydžio, negalėtų iš jų iššokti ar kitu būdu pabėgti.

41. Patalpos, voljero, narvo ar kitos laikymo įrangos, kuriuose laikomi šunys ar katės, plotas turi atitikti šių Taisyklių priede nustatytas normas.

42. Neaptvertose žemės valdose, į kurias galima laisvai patekti, šunys turi būti laikomi uždaryti voljeruose ar priišti, bet ne palaidi.

43. Kai šuo laikomas priištas, jis turi būti rišamas taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomas ribos.

44. Šuniui prieinamoje vietoje turi būti įrengta būda ar kita vieta (slėptuvė), kurioje šuo galėtų pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų ir kurios dydis, priklausomai nuo šuns dydžio, būtų toks, kad šuo į ją galėtų lengvai įlįsti, joje apsisukti ir atsigulti. Šuns būda turi būti pakelta nuo

žemės paviršiaus ar kito pagrindo ar kitu būdu užtikrinama šuns poilsio vietos apsauga nuo vandens. Rekomenduojama būdos angą pridengti, kad į būdą nepatektų krituliai.

45. Uždaroje žemės valdoje šuo gali būti laikomas nepririštas, jei užtikrinama, kad šuo iš jos neišbėgs. Tokiu atveju matomoje vietoje turi būti pakabintas ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, šuo!“, o prie uždaros žemės valdos vartų rekomenduojama įrengti skambutį valdos savininkui pakviesti. Dviem ar daugiau asmenų priklausančioje uždaroje žemės valdoje draudžiama laikyti palaidus šunis, jei bent vienas žemės valdos bendraturtis tam prieštarauja.

46. Šunis rekomenduojama vedžioti Savivaldybės administracijos įrengtose gyvūnų vedžiojimo aikštelėse, jei jos yra, kitais atvejais – laukymėse, parkų pakraščiuose, kitose rečiau žmonių lankomose vietose. Jei šuns laikytojas, vedžiodamas savo augintinį uždaroje gyvūnų vedžiojimo aikštelėje, gali užtikrinti, kad jo šuo nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms bei nepabėgs iš aikštelės, šuo gali būti be pavadėlio ir (ar) antsnukio. Asmenys, gyvūnų vedžiojimo aikštelėse vedžiojantys šunis, turi surinkti šunų paliekamus ekskrementus ir kitus teršalus.

47. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu.

48. Kiti šunys bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu ar be jo. Šunį vedantis asmuo turi užtikrinti, kad šuo nekels grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams. Jei šalia yra žmonių ar gyvūnų, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šuo nekeltų grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams.

49. Gyvūnų, nurodytų Konvencijos dėl nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos (OL 2004 m. specialusis leidimas, 11 skyrius, 15 tomas, p. 48) I priedėlyje ir 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL 2004 m. specialusis leidimas, 15 skyrius, 3 tomas, p. 136) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2012 m. vasario 6 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr.101/2012 (OL 2012 L 39, p. 133), laikytojai turi turėti teisėtą jų įsigijimą patvirtinančius dokumentus.

VII. BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

50. Savivaldybės administracija administracijos direktoriaus nustatyta tvarka organizuoja bešeimininkių gyvūnų augintinių skaičiaus mažinimo savivaldybės teritorijoje veiklą, bešeimininkių ir bepriėžiūrių gyvūnų laikinąją globą, bepriėžiūrių gyvūnų grąžinimą savininkams, pagal kompetenciją dalyvauja įgyvendinant gyvūnų globos organizacijų rengiamas bešeimininkių kačių kastravimo programas.

51. Gyvūnų globėjai turi laikytis Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 15 straipsnyje nustatytų ir kitų teisės aktų reikalavimų, reglamentuojančių gyvūnų gerovę ir sveikatą.

52. Asmuo, priglaukęs bepriėžiūrį ar bešeimininkį gyvūną, ne vėliau kaip per 3 dienas turi pranešti apie tokį gyvūną Organizacijai ar policijai.

53. Savivaldybės administracija, įgyvendindama bešeimininkių kačių kastravimo programą, atsižvelgdama į gyvūnų globos organizacijų rekomendacijas, nustato bešeimininkių kačių šėrimo vietas. Bešeimininkių kačių šėrimo vietas turi būti parenkamos nuošaliau nuo gyvenamųjų ar visuomeninių pastatų, kad bešeimininkės katės galėtų netrikdomos paėsti. Bešeimininkių kačių šėrimo vietas turi būti pažymėtos aiškiai matomu, ne mažesniu kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklu su užrašu, pvz., „Savivaldybės patvirtinta bešeimininkių kačių šėrimo vieta Nr. ...“.

54. Bešeimininkės katės gali būti šeriamos tik Savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu nustatytose vietose, kuriose gali būti įrengiamos specialios šėryklos. Asmuo, šeriantis bešeimininkes kates, turi nuolat prižiūrėti ir tvarkyti bešeimininkių kačių šėrimo vietą (surinkti pašaro likučius, šiukšles, indus ir kt.).

VIII. PRAMOGINIAMS IR KITIEMS RENGINIAMS NAUDOJAMŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

55. Bendruosius reikalavimus renginių su gyvūnais organizavimui, sveikatos reikalavimus gyvūnams, naudojamiems renginiams su gyvūnais, reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, prašymų išduoti leidimą organizuoti renginį su gyvūnais nagrinėjimo ir leidimų organizuoti renginį su gyvūnais išdavimo tvarką nustato Veterinarijos reikalavimai pramoginiams ir kitiems renginiams, naudojamiems gyvūnams, patvirtinti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. sausio 2 d. įsakymu Nr. B1-2 (Žin., 2013, Nr. 9-414).

56. Renginių su gyvūnais organizatoriai privalo informuoti Utenos valstybinę maisto ir veterinarijos tarnybą ir Savivaldybės administraciją apie numatomus renginius su gyvūnais.

57. Savivaldybės administracija ir Utenos valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba suderina informacijos apie renginius su gyvūnais keitimosi tvarką.

IX. REGISTRAVIMAS, ŽENKLINIMAS, RINKLIAVA

58. Savininkai privalo registruoti ir ženklinti laikomus gyvūnų augintinius (šunis, kates), kad būtų galima nustatyti jų vakcinacijos nuo pasiutligės duomenis. Gyvūnų augintinius (šunis, kates) registruoja seniūnijos, arba jų parinkta įmonė.

59. Daugiabučių namų gyventojai privalo mokėti Savivaldybės tarybos sprendimu nustatytą vietinę rinkliavą už gyvūnų augintinių (šunų, kačių) registravimą ir laikymą daugiabučiuose namuose.

60. Šunų ir kačių savininkai privalo užregistruoti ir ženklinti laikomus gyvūnus nuo 4 mėnesių amžiaus. Registruodamas gyvūną, jo savininkas pateikia asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą ir gyvūno įsigijimo dokumentus, jei tokius turi. Visi gyvūnai perregistruojami per 14 darbo dienų pasikeitus gyvūno savininkui ar gyvūno laikymo adresui.

61. Gyvūno savininkas per 14 darbo dienų nuo gyvūno netekimo, pardavimo, dovanojimo, nugaišimo ar eutanazijos dienos praneša seniūnijai arba jų parinktai įmonei.

62. Pavojingi šunys turi būti paženklinami poodine mikroschema.

63. Katės, šunys ir šeškai privalo būti ženklinami mikroschemomis ir registruojami Gyvūnų augintinių registre (šis reikalavimas įsigalioja 2016 m. sausio 1 d.).

X. GYVŪNŲ VEDŽIOJIMO AIKŠTELĖS

64. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės gali būti įrengiamos teisės aktų nustatyta tvarka bendro naudojimo želdynuose, miško parkų pakraščiuose, neužstatytuose ir tam tinkamuose žemės plotuose.

65. Aikštelės turi būti aptvertos ne žemesne kaip 1,5 m aukščio tvora, kietos arba žolės dangos. Jose gali būti pastatytas šis inventorių: urnos šiukšlėms, suolai, urnos gyvūnų ekskrementams, informacinė lentelė, kurioje nurodyta, kas tvarko ir prižiūri aikštelę, išvardyti pagrindiniai aikštelės naudojimo reikalavimai.

66. Aikštelės turi būti prižiūrimos pagal sanitarinius higienos reikalavimus ir tvarkymo ir švaros taisykles. Jos turi būti nuolat valomos, tamsiu paros metu gali būti apšviestos.

67. Įrengtos aikštelės žymimos užrašu „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“.

68. Aikštelės, jų inventorių turi būti dezinfekuojamas ne rečiau kaip vieną kartą per mėnesį.

XI. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

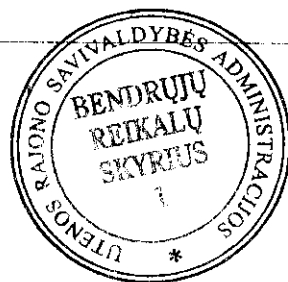
69. Asmenys turi pasirūpinti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, gyvūnų globėjams apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius, bepriežiūrius gyvūnus ir apie jiems žinomus žiauraus elgesio su gyvūnais atvejus.

70. Gyvūno savininkas, laikytojas ar nukentėjęs asmuo nedelsdamas turi pranešti sveikatos priežiūros įstaigai ar Utenos valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, jeigu šuo, katė ar kitas pasiutligei imlus gyvūnas apkandžiojo, apdraskė ar kitaip sužeidė žmones ar gyvūnus.

71. Savivaldybės administracijos Viešosios tvarkos skyrius ir seniūnijų seniūnai kontroliuoja, kaip yra įgyvendinamos šios Taisyklės. Savivaldybės administracija, įgyvendindama gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimus, bendradarbiauja su Utenos valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba. Utenos apskrities vyriausiuoju policijos komisariatu.

72. Asmenys, pažeidę gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimus, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

73. Šios Taisyklės keičiamos ar pripažįstamos netekusios galios Administracijos direktoriaus įsakymu.

Gyvūnų laikymo Utenos rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklių, patvirtintų Utenos rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2013 m. lapkričio 28 d. įsakymu Nr. AĮ-1024 priedas

**MINIMALIOS GYVŪNAMS AUGINTINIAMS
(ŠUNIMS, KATĖMS) SKIRIAMO PLOTO NORMOS**

Gyvūno augintinio rūšis ir svoris kg	Gyvūnui augintiniui skiriamas minimalus plotas m ²			Minimalus plotas, skiriamas gyvūno augintinio vadai (8 savaitių ir vyresniems jaunikliams), m ²	
	bute name*	patalpoje, įrangoje** laikymo		iki 4 jauniklių	daugiau 4 jaunikliai kaip
		vienam	kiekvienam papildomam		
Katės	10	4	2	2	3
Šunys:					
iki 10 kg	10	4/8***	2/4***	2	3
10–20 kg	15	4/15***	2/7***	3	6
20–40 kg	20	6/25***	2/12***	4	8
per 40 kg	30	6/30***	3/15***	4	12

*– dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name;

**– gyvūnams augintiniams laikyti skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje;

***– pirma ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnams augintiniams laikyti skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje, ir išvedami pasivaikščioti ne rečiau kaip 1 kartą per dieną ne trumpiau kaip 1 valandą arba ne rečiau kaip 2 kartus per dieną ne trumpiau kaip 30 minučių. Antra ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnams augintiniams laikyti skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje, tačiau nė karto per dieną neišvedami pasivaikščioti.